
360

Beschikking van de Minister van Justitie a.i. van 1 augustus 1988, houdende plaatsing in het Staatsblad van de tekst van de Warenwet (Stb. 1935, 793), zoals deze laatstelijk is gewijzigd bij de wet van 21 april 1988, Stb. 358

De Minister van Justitie,

Gelet op Artikel IX van de wet van 21 april 1988, Stb. 358;

Besluit:

de tekst van de Warenwet (Stb. 1935, 793), zoals deze laatstelijk is gewijzigd bij de wet van 21 april 1988, Stb. 358, in het Staatsblad te plaatsen als bijlage bij deze beschikking.

's-Gravenhage, 1 augustus 1988

De Minister van Justitie a.i.,
J. de Koning

Uitgegeven de *vierde* augustus 1988

De Minister van Justitie a.i.,
J. de Koning

Tekst van de Warenwet (Stb. 1935, 793), zoals deze laatstelijk is gewijzigd bij de wet van 21 april 1988, Stb. 358

Artikel 1

1. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

waren: eetwaren, waaronder tevens worden begrepen kauwpreparaten, andere dan van tabak, en drinkwaren, alsmede andere roerende zaken;

verhandelen: het te koop aanbieden, uitstellen, verkopen, afleveren of voorhanden of in voorraad hebben van een waar;

Onze Minister: Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur.

2. Deze wet is niet van toepassing ten aanzien van hetgeen geschiedt in de sfeer van de particuliere huishouding of van een daarmee bij algemene maatregel van bestuur gelijkgestelde andere huishouding.

3. Deze wet is ten aanzien van het voorhanden of in voorraad hebben van een waar niet van toepassing indien aannemelijk kan worden gemaakt dat de waar niet voor aflevering bestemd is. Voorts is deze wet ten aanzien van het afleveren van een waar niet van toepassing indien aannemelijk kan worden gemaakt dat het afleveren geschiedt ter vernietiging van de waar of om de waar in overeenstemming te brengen met regels, bij of krachtens deze wet met betrekking tot die waar gesteld.

4. Bij algemene maatregel van bestuur gestelde regels kunnen een beperking inhouden tot daarbij omschreven categorieën van gevallen. Met betrekking tot het verhandelen van waren kunnen zij eveneens een beperking inhouden tot een of meer der in het eerste lid als verhandelen aangemerkte handelingen.

5. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen voorts bij of krachtens deze wet gestelde regels, bij de maatregel aangegeven, ten aanzien van waren, behorende tot een bij de maatregel aangewezen categorie, of voor bij de maatregel omschreven categorieën van gevallen geheel of gedeeltelijk buiten toepassing worden verklaard.

Artikel 2

In de tijd van oorlog of oorlogsgevaar kan Onze Minister van Defensie gebieden aanwijzen, waarin deze wet niet van toepassing is.

Artikel 3

In het belang van de volksgezondheid, van de veiligheid, van de eerlijkheid in de handel of van goede voorlichting omtrent waren kunnen met betrekking tot waren regels worden gesteld op de voet van het in de artikelen 4 tot en met 9 bepaalde.

Artikel 4

1. Ten behoeve van het weren van waren

a. die bij aanwending overeenkomstig redelijkerwijze te verwachten gebruik uit het oogpunt van gezondheid of veiligheid schadelijk kunnen zijn, of

b. waarvan bij zodanige aanwending de voedings- of gebruikswaarde geringer is dan in redelijkheid ten minste mag worden verlangd,

kan bij algemene maatregel van bestuur worden verboden waren, behorende tot een bij de maatregel aangewezen categorie, te bereiden, te vervaardigen, te verhandelen of voor een bij het verbod aangegeven doel te verwerken of te bezigen, die niet voldoen aan de eisen, bij de maatregel gesteld met betrekking tot hun samenstelling of uitvoering of met betrekking tot hun hoedanigheid of eigenschappen.

2. Met betrekking tot eet- of drinkwaren die een wezenlijk onderdeel van het gangbare voedingspakket uitmaken, kan bij algemene maatregel van bestuur aan het eerste lid overeenkomstige toepassing worden gegeven ter bevordering van de aanwezigheid in die waren van uit het oogpunt van gezondheid belangrijke voedingsstoffen. Bij zodanige maatregel wordt tevens voorzien in een vrijstelling voor de betrokken eet- of drinkwaren waarin de desbetreffende voedingsstoffen niet of in geringere mate aanwezig zijn, onder de voorwaarde dat wordt voldaan aan bij die maatregel gestelde voorschriften met betrekking tot het bezigen van vermeldingen of voorstellingen betreffende de afwezigheid of de geringere mate van aanwezigheid van de desbetreffende voedingsstoffen.

3. In de gevallen waarin ter zake van het verwerken of bezigen van een waar een krachtens het eerste of tweede lid gesteld verbod geldt, is het tevens verboden die waar voorhanden of in voorraad te hebben. Het in de vorige volzin bepaalde geldt niet indien aannemelijk kan worden gemaakt dat de waar niet voor een met het gestelde verbod stijdig toepassing bestemd is.

4. Het ontwerp van een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in het tweede lid, wordt met het daarover ingevolge artikel 24, vierde lid, uitgebrachte advies van de Adviescommissie Warenwet, alvorens de voordracht wordt gedaan, aan beide Kamers der Staten-Generaal overgelegd. Binnen 30 dagen vanaf de dag, waarop de overlegging is geschied kan door een der Kamers of door ten minste een vijfde van het grondwettelijk aantal leden van een der Kamers de wens worden te kennen gegeven dat het in het ontwerp te regelen onderwerp bij de wet wordt geregeld. Alsdan wordt een daartoe strekkend wetsvoorstel zo spoedig mogelijk ingediend.

Artikel 5

1. Voor de doeleinden, omschreven in artikel 4, eerste lid, onder a en b, en tweede lid, kan voorts bij algemene maatregel van bestuur worden verboden waren, behorende tot een bij de algemene maatregel aangewezen categorie, te bereiden, te vervaardigen, te behandelen, te bewerken, te verwerken, te verpakken, te bewaren of te vervoeren:

a. anders dan met inachtneming van daaromtrent bij de maatregel gestelde voorschriften,

1°. betrekking hebbende op de wijze waarop bedoelde handelingen worden verricht, op voorwerpen, gereedschappen of materialen die bij het verrichten van bedoelde handelingen worden gebezigd, of op de – al dan niet besloten – ruimten waarin bedoelde handelingen plaatshebben, en hetgeen in of bij die ruimten aanwezig is, of

2°. bevattende de eisen van hygiëne, geldende ten aanzien van personen die bij het verrichten van bedoelde handelingen betrokken zijn;

b. zonder vergunning, verleend door of vanwege Onze Minister of door een bij de maatregel aangewezen overheidsorgaan;

c. voordat Onze Minister of een bij de maatregel aangewezen overheidsorgaan op de hoogte is gesteld van bij de maatregel aangewezen gegevens betreffende de samenstelling van de waar.

2. Onze Minister kan in gevallen waarin bij toepassing van het eerste lid, onder b, de bevoegdheid tot verlening van vergunning is toegekend aan een ander overheidsorgaan, niet zijnde een of meer van Onze Ministers, ten aanzien van de uitoefening van die bevoegdheid regels stellen.

3. Een vergunning kan slechts worden geweigerd indien gegronde vrees bestaat dat de uitoefening van de werkzaamheid waarvoor zij is gevraagd, niet zal voldoen aan hetgeen met betrekking tot de onderwerpen, in het eerste lid, onder a, 1° en 2°, omschreven, voor de in de aanhef van dat lid bedoelde doeleinden moet worden verlangd. Een vergunning kan

onder beperkingen worden verleend. Aan een vergunning kunnen voorschriften worden verbonden, betrekking hebbende op de in de eerste volzin bedoelde onderwerpen. Voor zover zulks bij algemene maatregel van bestuur is bepaald, kan een verleende vergunning worden gewijzigd of ingetrokken.

4. Bij toepassing van het eerste lid, onder b, worden bij algemene maatregel van bestuur regels gesteld betreffende de wijze waarop de aanvraag om een vergunning dient te geschieden, en de gegevens die van de aanvrager kunnen worden verlangd; zolang de dienovereenkomstig verlangde gegevens niet zijn verstrekt, wordt de aanvraag geacht niet te zijn ingediend. Elk besluit, een beslissing ter zake van een vergunning inhoudende, wordt in afschrift aan de betrokkene bij aangetekende brief toegezonden; in geval van verlening van een vergunning onder beperkingen of met voorschriften en in geval van weigering, wijziging of intrekking van een vergunning is de beslissing met redenen omkleed.

5. Tegen een beschikking inzake weigering, wijziging of intrekking van een vergunning door een bij de maatregel aangewezen overheidsorgaan, niet zijnde een of meer van Onze Ministers, kan de betrokkene binnen 30 dagen na dagtekening van het desbetreffende besluit beroep instellen bij Onze Minister. Ingeval het besluit wijziging of intrekking van de vergunning betreft, schorst het beroep de werking van het besluit.

6. In gevallen waarin toepassing is gegeven aan het eerste lid, kan bij algemene maatregel van bestuur tevens worden verboden waren te verhandelen, met betrekking tot welke in afwijking van de bij of krachtens de voorgaande leden gestelde voorschriften is gehandeld.

Artikel 6

Voor de doeleinden, omschreven in artikel 4, eerste lid, onder a en b, en tweede lid, kan eveneens bij algemene maatregel van bestuur worden verboden:

a. waren, behorende tot een bij de maatregel aangewezen categorie, te verhandelen, die in een toestand verkeren, welke niet voldoet aan de daaromtrent bij de maatregel gestelde eisen;

b. waren, behorende tot een bij de maatregel aangewezen categorie, te bereiden, te vervaardigen of te verhandelen, die niet voldoen aan de eisen, bij de maatregel gesteld met betrekking tot hun houdbaarheid;

c. waren, behorende tot een bij de maatregel aangewezen categorie, te verhandelen na het verstrijken van een bij de maatregel met het oog op hun houdbaarheid gestelde termijn;

d. waren, behorende tot een bij de maatregel aangewezen categorie, te verhandelen anders dan in een verpakking, dan wel zodanige waren te verhandelen in verpakkingen die niet voldoen aan de daaromtrent bij de maatregel gestelde eisen.

Artikel 7

1. Ten behoeve van het weren van waren, niet zijnde eet- of drinkwaren, die bij aanwending overeenkomstig redelijkerwijs te verwachten gebruik uit het oogpunt van gezondheid of veiligheid schadelijk kunnen zijn, kan bij algemene maatregel van bestuur worden verboden waren, behorende tot een bij de maatregel aangewezen categorie, te vervaardigen of te verhandelen, indien zij niet behoren tot een type, dat bij een keuring, verricht aan de hand van de bij of krachtens de maatregel daartoe vastgestelde voorschriften, is goedgekeurd.

2. Bij toepassing van het eerste lid worden bij algemene maatregel van bestuur regels gesteld betreffende de wijze waarop een verzoek om keuring moet worden gedaan, en de gegevens die van de verzoeker kunnen worden verlangd; zolang de dienovereenkomstig verlangde gegevens niet zijn verstrekt, wordt het verzoek geacht niet te zijn ingediend.

Elk besluit inzake een goedkeuring wordt in afschrift aan de betrokkene bij aangetekende brief toegezonden; in geval van weigering van de goedkeuring is de beslissing met redenen omkleed.

3. Onze Minister wijst de instanties aan, die de keuringen als bedoeld in het eerste lid verrichten.

4. Bij het indienen van een verzoek om keuring moet ter bestrijding van de kosten daarvan een bedrag worden betaald, waarvan de hoogte bij algemene maatregel van bestuur wordt geregeld. Onze Minister kan regels stellen omtrent de wijze van betaling. Zolang het verschuldigde bedrag niet, met inachtneming van de krachtens de vorige volzin gestelde regels, is betaald, wordt het verzoek niet in behandeling genomen.

5. Tegen een beschikking inzake weigering van een goedkeuring als bedoeld in het eerste lid kan de betrokkene binnen 30 dagen na dagtekening van het desbetreffende besluit beroep instellen bij Onze Minister.

Artikel 8

Ten behoeve van de duidelijkheid voor de afnemers van waren kan bij algemene maatregel van bestuur worden verboden:

a. waren, behorende tot een bij de maatregel aangewezen categorie, te verhandelen anders dan met inachtneming van de voorschriften, bij de maatregel gesteld met betrekking tot hun aanduiding;

b. met gebruikmaking van de bij de maatregel aangegeven – of daarop gelijkende – aanduidingen andere waren te verhandelen dan die waaraan die aanduidingen bij de maatregel zijn voorbehouden;

c. waren, behorende tot een bij de maatregel aangewezen categorie, te verhandelen anders dan met inachtneming van de voorschriften, bij de maatregel gesteld met betrekking tot het bezigen van vermeldingen of voorstellingen, betreffende: de aard, samenstelling, uitvoering, hoedanigheid, eigenschappen, bestemming, houdbaarheid, hoeveelheid of afmetingen van de waar, de wijze en het tijdstip waarop de waar is bereid, vervaardigd, behandeld, bewerkt of verpakt, de herkomst van de waar, de personen die bij de maatregel aangegeven handelingen ten aanzien van de waar hebben verricht, alsmede de wijze waarop met betrekking tot de waar ware te handelen, en de uitwerking die de waar bij gebruik kan hebben op de gezondheid van de mens;

d. waren, behorende tot een bij de maatregel aangewezen categorie, te verhandelen – dan wel zodanige waren in verpakte vorm te verhandelen – anders dan in verpakkingen die aan de daaromtrent bij de maatregel gestelde eisen voldoen, of anders dan in verpakkingen die voorzien zijn van de daarvoor bij de maatregel voorgeschreven vermeldingen, de verpakking als zodanig betreffende;

e. waren, behorende tot een bij de maatregel aangewezen categorie, te verhandelen – dan wel zodanige waren in verpakte vorm te verhandelen – anders dan in verpakkingen die een bij de maatregel aangegeven hoeveelheid, bepaald naar de waar als zodanig of naar bij de maatregel omschreven bestanddelen daarvan, inhouden en waarop die hoeveelheid is vermeld, dan wel zodanige waren te verhandelen anders dan in eenheden, een bij de maatregel aangegeven hoeveelheid als hiervoor bedoeld uitmakende;

f. waren, behorende tot een bij de maatregel aangewezen categorie, te verhandelen, die van een andere dan bij de maatregel aangegeven samenstelling of uitvoering zijn.

Artikel 9

Ten behoeve van het weren van waren die bij aanwending overeenkomstig redelijkerwijze te verwachten gebruik uit het oogpunt van gezondheid of veiligheid schadelijk kunnen zijn, of ten behoeve van de duidelijkheid voor de afnemers van waren, kan bij algemene maatregel van bestuur worden verboden waren behorende tot een bij de maatregel aangewezen categorie:

- a. binnen Nederlands grondgebied te brengen;
- b. binnen Nederlands grondgebied te brengen anders dan met inachtneming van de bij de maatregel gestelde voorschriften.

Artikel 10

De krachtens de artikelen 4 tot en met 9 ten aanzien van waren, behorende tot een bij de maatregel aangewezen categorie, gestelde eisen of voorschriften kunnen betrekking hebben op een bij die maatregel omschreven groep van waren.

Artikel 11

1. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald dat degenen die zich bezighouden met het verhandelen van waren, behorende tot een daartoe bij de maatregel aangewezen categorie, verplicht zijn de daarbij omschreven maatregelen te treffen, strekkende ter bevordering van een goede naleving van het ten aanzien van die waren bij of krachtens deze wet bepaalde. Tot deze maatregelen kunnen behoren het onderwerpen van waren aan een onderzoek, het toetsen van waren aan de hand van een onderzoek van uit die waren genomen steekproeven, al dan niet met toepassing van een erkend bedrijfscontrole-systeem, het voeren van een administratie en het aanbrengen of het aangebracht houden van kentekens of vermeldingen ten behoeve van een doelmatig toezicht op bedoelde naleving, een en ander overeenkomstig de voorschriften, bij algemene maatregel van bestuur daaromtrent gesteld.

2. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald dat het degene voor wie een krachtens het eerste lid gestelde verplichting geldt, verboden is waren te verhandelen, ten aanzien waarvan de vereiste maatregelen niet zijn genomen.

3. Bij algemene maatregel van bestuur kan voorts worden bepaald, dat het degene voor wie krachtens het eerste lid de verplichting geldt tot het toetsen van waren aan de hand van een onderzoek van een uit die waren genomen steekproef, is verboden waren met betrekking waartoe bij zodanige toetsing een ongunstig resultaat wordt verkregen, te verhandelen, dan wel te verhandelen alvorens ten aanzien van die waren de maatregelen zijn genomen die bij die algemene maatregel van bestuur zijn voorgescreven.

4. Bij een algemene maatregel van bestuur, waarbij met toepassing van het eerste lid de verplichting is opgelegd tot het toetsen van waren met toepassing van een erkend bedrijfscontrolesysteem, worden regelen gesteld omtrent de aanvraag tot erkenning van een zodanig systeem, de hoogte van het bedrag dat voor de werkzaamheden, voortvloeiende uit de behandeling van de aanvraag, is verschuldigd, de betaling van dat bedrag, de wijze van mededeling van een besluit inzake erkenning en omtrent de weigering of intrekking van een erkenning. Bij een zodanige maatregel kan aan Onze Minister de bevoegdheid of de verplichting worden opgelegd de instantie aan te wijzen die de erkenning van een bedrijfscontrolesysteem kan verlenen en intrekken.

5. Bij een algemene maatregel van bestuur waarbij met toepassing van het eerste lid de verplichting is opgelegd tot het aanbrengen of het aangebracht houden van kentekens of vermeldingen, kan worden bepaald dat het verboden is waren die niet behoren tot de categorie waarop de kentekens of vermeldingen moeten zijn aangebracht, te verhandelen met gebruikmaking van die – of daarop gelijkende – kentekens of vermeldingen.

Artikel 12

Bij algemene maatregel van bestuur kan een daartoe omschreven methode van onderzoek worden aangewezen, die bij uitsluiting beslissend is voor de vaststelling of met betrekking tot een waar, behorende tot een bij de maatregel aangewezen categorie, al dan niet is voldaan aan bij of krachtens deze wet gestelde regels, bij de maatregel aangegeven.

Artikel 13

Bij algemene maatregel van bestuur kunnen voorts regels worden gesteld ter uitvoering van een krachtens het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap of krachtens het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie met betrekking tot waren tot stand gekomen bindende regeling die een der in artikel 3 genoemde belangen betreft.

Artikel 14

Bij een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in een der artikelen 4 tot en met 13, kan aan Onze Minister de verplichting worden opgelegd, dan wel de bevoegdheid worden verleend, met betrekking tot onderwerpen die in de maatregel zijn geregeld, nadere regels te stellen. Bij de maatregel kan worden bepaald dat het stellen van zodanige regels geschiedt in overeenstemming met een of meer van Onze daarbij aangewezen andere Ministers, dan wel door Onze daarbij aangewezen Ministers gezamenlijk.

Artikel 15

1. In gevallen waarin een spoedige voorziening krachtens een der artikelen 1 en 4 tot en met 14 in het belang van de volksgezondheid of de veiligheid, dan wel op grond van een regeling als bedoeld in artikel 13 zo dringend geboden is dat de totstandkoming van een daartoe strekkende algemene maatregel van bestuur niet kan worden afgewacht, kan Onze Minister terzake voorlopig geldende regels stellen en daarbij bepalingen van op die artikelen berustende algemene maatregelen van bestuur zo nodig buiten toepassing verklaren. Onze Minister neemt een besluit als bedoeld in de eerste volzin in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken en, ingeval het betrekking heeft op produkten van de landbouw of de visserij, Onze Minister van Landbouw en Visserij.

2. Het besluit vervalt een jaar nadat het in werking is getreden, of, indien binnen die termijn een algemene maatregel van bestuur ter vervanging van dat besluit in werking is getreden, op het tijdstip waarop de maatregel in werking treedt. De termijn kan door Onze Minister in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken en, ingeval het betrekking heeft op produkten van de landbouw of de visserij, Onze Minister van Landbouw en Visserij, eenmaal bij een met redenen omkleed besluit met ten hoogste een jaar worden verlengd.

Artikel 16

1. Onze Minister kan met betrekking tot waren, behorende tot een bij zijn besluit aangewezen categorie, van regels, geldende ingevolge toepassing van een der artikelen 4 tot en met 15, vrijstelling verlenen.

2. Door of vanwege Onze Minister kan voorts met betrekking tot waren, behorende tot een bij het desbetreffende besluit aangewezen categorie, van zodanige regels op aanvraag ontheffing worden verleend. Bij algemene maatregel van bestuur kan de bevoegdheid tot verlening van ontheffing in bij de maatregel omschreven categorieën van gevallen aan een ander overheidsorgaan worden overgedragen. Onze Minister kan ten aanzien van de uitoefening van een aldus overgedragen bevoegdheid regels stellen.

3. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald dat bij het indienen van een aanvraag om een ontheffing een bedrag moet worden betaald, waarvan de hoogte bij die maatregel wordt geregeld. Onze Minister kan regels stellen omtrent de wijze van betaling. Zolang het verschuldigde bedrag niet, met inachtneming van de krachtens de vorige volzin gestelde regels, is betaald, wordt de aanvraag niet in behandeling genomen.

4. Een vrijstelling of ontheffing kan onder beperkingen worden verleend. Aan een vrijstelling of ontheffing kunnen voorschriften worden verbonden. Een verleende vrijstelling of ontheffing kan te allen tijde worden gewijzigd of ingetrokken.

5. Tot de voorschriften die aan een ontheffing worden verbonden, kan een voorschrift behoren, inhoudende dat de houder van de ontheffing verplicht is bij het verhandelen van waren waarvoor de ontheffing geldt, op of bij de waar of op haar verpakking ten behoeve van degenen die haar verder verhandelen, aanwijzingen op te nemen met betrekking tot het bewaren, vervoeren of behandelen van de waar.

6. Elk besluit inzake een ontheffing wordt in afschrift aan de betrokkene bij aangetekende brief toegezonden; de beslissing is met redenen omkleed.

7. Bij weigering, wijziging of intrekking van een ontheffing door een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen overheidsorgaan, niet zijnde een of meer van Onze Ministers, kan de betrokkene binnen 30 dagen na dagtekening van het desbetreffende besluit beroep instellen bij Onze Minister. Ingeval het besluit wijziging of intrekking van de ontheffing betreft, schorst het beroep de werking van het besluit.

8. Onze Minister neemt een besluit als bedoeld in het eerste, tweede, vierde en zevende lid in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken en, ingeval het betrekking heeft op producten van de landbouw of visserij, Onze Minister van Landbouw en Visserij.

Artikel 17

1. De houder van een ontheffing als bedoeld in artikel 16, tweede lid, is verplicht bij het verhandelen van waren waarvoor de ontheffing geldt, op of bij de waar of op haar verpakking een vermelding met betrekking tot het besluit waarbij de ontheffing werd verleend, te plaatsen. Ingeval bij het verlenen van de ontheffing toepassing is gegeven aan artikel 16, vijfde lid, is hij voorts verplicht zulks bij de aldaar bedoelde aanwijzingen te vermelden.

2. Voor degenen die waren waarvoor een ontheffing is verleend als bedoeld in artikel 16, verder verhandelen, geldt met betrekking tot die waren vrijstelling van de voorschriften waarvan de ontheffing is verleend.

3. Degenen die waren waarvoor een ontheffing is verleend, verder verhandelen, zijn verplicht ervoor zorg te dragen dat op of bij zodanige waren of op haar verpakking een vermelding met betrekking tot het besluit waarbij de ontheffing werd verleend, is geplaatst. Ingeval bij het verlenen van de ontheffing toepassing is gegeven aan artikel 16, vijfde lid, zijn zij voorts verplicht de aldaar bedoelde aanwijzingen in acht te nemen.

4. Onze Minister kan in overeenstemming met Onze Ministers van Economische Zaken en van Landbouw en Visserij regels stellen met betrekking tot de in het eerste en derde lid bedoelde vermeldingen.

Artikel 18

Onverminderd het bij of krachtens de voorgaande artikelen bepaalde is het verboden:

a. eet- of drinkwaren te verhandelen die door hun ondeugdelijkheid de gezondheid of veiligheid van de mens in gevaar kunnen brengen;

b. eet- of drinkwaren te bereiden met gebruikmaking van grondstoffen waarvan de verwerking in de waren tot gevolg heeft dat de waren door hun ondeugdelijkheid de gezondheid of veiligheid van de mens in gevaar kunnen brengen;

c. waren, niet zijnde eet- of drinkwaren, naar hun aard bestemd of geschikt om in de sfeer van de particuliere huishouding te worden gebruikt, te verhandelen, waarvan degene die de waren verhandelt, weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat zij bij het gezien hun bestemming te verwachten gebruik bijzondere gevaren kunnen opleveren voor de gezondheid of veiligheid van de mens;

- d. eet- of drinkwaren te verhandelen die ongeschikt zijn voor gebruik;
- e. eet- of drinkwaren, dan wel waren, behorende tot een hiertoe bij algemene maatregel van bestuur aangewezen categorie, te verhandelen, waarvan degene die de waren verhandelt, weet of redelijkerwijs moet vermoeden dan hun samenstelling, uitvoering, hoedanigheid, eigenschappen of toestand in ernstige mate minder is dan wat in redelijkheid mag worden verlangd.

Artikel 19

1. Het is voorts verboden:

a. eet- of drinkwaren te verhandelen met gebruikmaking van vermeldingen of voorstellingen, die aan de waar eigenschappen toeschrijven inzake het voorkomen, behandelen of genezen van een ziekte van de mens, of die toespelingen maken op zodanige eigenschappen;

b. waren, niet zijnde eet- of drinkwaren, te verhandelen met gebruikmaking van vermeldingen of voorstellingen met betrekking tot de veiligheid van de waar of de uitwerking van de waar op de gezondheid van de mens, die, doordat zij onjuist zijn of een onjuiste indruk wekken, tot gevolg kunnen hebben dat de veiligheid of gezondheid van de mens in gevaar wordt gebracht.

2. Het eerste lid is niet van toepassing op geneesmiddelen die overeenkomstig de Wet op de Geneesmiddelenvoorziening (Stb. 1958, 408) rechtmatig worden verhandeld.

3. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen vermeldingen of voorstellingen worden aangewezen, die in elk geval worden beschouwd als vermeldingen of voorstellingen, bedoeld in het eerste lid, onder a of b.

Artikel 20

1. Het is een ieder verboden in de uitoefening van een beroep of bedrijf een waar aan te prijzen op een wijze waarvan hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat zij strijdig is met het ter zake van het verhandelen van die waar, met betrekking tot het daarbij bezigen van aanduidingen, vermeldingen of voorstellingen, krachtens artikel 8, onder a tot en met e, bepaalde.

2. Het is een ieder voorts verboden in de uitoefening van een beroep of bedrijf:

a. eet- of drinkwaren aan te prijzen met gebruikmaking van vermeldingen of voorstellingen, die aan de waar eigenschappen toeschrijven inzake het voorkomen, behandelen of genezen van een ziekte van de mens, of die toespelingen maken op zodanige eigenschappen;

b. waren, niet zijnde eet- of drinkwaren, aan te prijzen met gebruikmaking van vermeldingen of voorstellingen met betrekking tot de veiligheid van de waar of de uitwerking van de waar op de gezondheid van de mens, waarvan hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden, dat zij, doordat zij onjuist zijn of een onjuiste indruk wekken, tot gevolg kunnen hebben dat de veiligheid of gezondheid van de mens in gevaar wordt gebracht.

3. Het tweede lid is niet van toepassing op geneesmiddelen die overeenkomstig de Wet op de Geneesmiddelenvoorziening rechtmatig worden verhandeld.

4. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen vermeldingen of voorstellingen worden aangewezen, die in elk geval worden beschouwd als vermeldingen of voorstellingen, bedoeld in het tweede lid, onder a of b.

5. Ten behoeve van de bescherming van de gezondheid en de veiligheid van de mens, alsmede ter uitvoering van internationale verplichtingen kan bij algemene maatregel van bestuur worden verboden waren, behorende tot een bij de maatregel aangewezen categorie, met betrekking waartoe

krachtens artikel 8, onder a tot en met e, voorschriften zijn gegeven, in de uitoefening van een beroep of bedrijf op een bij de maatregel aangewezen wijze aan te prijzen, anders dan met gebruikmaking van bij de maatregel aangewezen aanduidingen, vermeldingen of voorstellingen.

Artikel 21

1. Indien eet- en drinkwaren, alsmede andere roerende zaken welke naar hun aard bestemd of geschikt zijn om in de sfeer van de particuliere huishouding te worden gebruikt, naar het oordeel van Onze Minister gevaar opleveren voor de gezondheid of de veiligheid van de mens, kan hij met het oog op de bescherming van die belangen degene die de desbetreffende waar verhandelt of heeft verhandeld, gelasten om de bezitters dan wel de vermoedelijke bezitters van die waar onverwijld en op doeltreffende wijze op de hoogte te stellen van het gevaar.

2. Indien betrokkene de krachtens het eerste lid gelaste maatregelen niet onverwijld of niet op doeltreffende wijze uitvoert, kan Onze Minister op kosten van betrokkene bedoelde maatregelen zelf treffen.

3. De ingevolge het tweede lid verschuldigde kosten kunnen door Onze Minister worden ingevorderd bij dwangbevel, dat op kosten van de schuldenaar bij deurwaardersexploit wordt betekend en ten uitvoer gelegd op de wijze bij het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering ten aanzien van vonnissen en authentieke akten voorgeschreven.

4. Binnen dertig dagen na de betekening staat verzet tegen het dwangbevel open door dagvaarding van de Staat. Het verzet schorst de tenuitvoerlegging.

5. Het niet uitvoeren van de door Onze Minister gelaste maatregelen als bedoeld in het eerste lid is een misdrijf.

Artikel 22

1. Bij een algemene maatregel van bestuur, als bedoeld in de artikelen 4 tot en met 13, kan aan het bestuur van een produkt-, een hoofdbedrijf- of een bedrijfschap de verplichting worden opgelegd, dan wel de bevoegdheid worden verleend:

- a. tot het stellen van nadere regels;
- b. tot het nemen van andere besluiten.

2. Een krachtens toepassing van het vorige lid vastgestelde verordening behoeft de goedkeuring van Onze Minister. Krachtens de verordening vastgestelde nadere voorschriften en genomen besluiten behoeven eveneens zodanige goedkeuring voor zover zulks bij de betrokken algemene maatregel van bestuur is bepaald. Onze Minister neemt een besluit over de goedkeuring in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken en, ingeval de verordening betrekking heeft op produkten van de landbouw of de visserij, Onze Minister van Landbouw en Visserij.

3. Een krachtens toepassing van het eerste lid vastgestelde verordening is verbindend voor een ieder, voorzover daarin niet anders is bepaald.

4. In een algemene maatregel van bestuur waarbij toepassing wordt gegeven aan het eerste lid, onder a, kan artikel 16, eerste tot en met zesde lid, met betrekking tot nadere regels die krachtens die maatregel worden gesteld, van overeenkomstige toepassing worden verklaard, met dien verstande dat de bevoegdheid tot verlening van vrijstelling of ontheffing, als in dat artikel bedoeld, met betrekking tot zodanige regels komt te berusten bij een overheidsorgaan, daartoe bij de maatregel aangewezen.

Artikel 23

1. Degene die rechtstreeks in zijn belang wordt getroffen door een op grond van deze wet genomen beschikking kan daartegen beroep instellen bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven, tenzij krachtens deze wet voor hem een andere administratiefrechtelijke voorziening openstaat of opengestaan heeft.

2. De artikelen 5 en 29 tot en met 73 van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie (Stb. 1954, 416) zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 24

1. Er is een Adviescommissie Warenwet.

2. De commissie heeft tot taak Onze Minister en Onze Ministers van Economische Zaken en van Landbouw en Visserij advies uit te brengen over aangelegenheden die verband houden met de uitvoering van deze wet.

3. De commissie is bevoegd Onze in het tweede lid bedoelde ministers omtrent onderwerpen als aldaar bedoeld uit eigen beweging advies uit te brengen.

4. De commissie wordt door Onze Minister in de gelegenheid gesteld advies uit te brengen over ontwerpen van algemene maatregelen van bestuur, vast te stellen krachtens deze wet.

5. De commissie bestaat uit ten hoogste 30 leden, die worden benoemd door Onze Minister in overeenstemming met Onze Ministers van Economische Zaken en van Landbouw en Visserij.

6. Van de leden wordt één derde deel benoemd op de aanbeveling van organisaties van ondernemers en één derde deel op de aanbeveling van organisaties van consumenten.

7. Onze Minister benoemt in overeenstemming met Onze Ministers van Economische Zaken en van Landbouw en Visserij, de commissie gehoord, uit de leden de voorzitter.

8. Onze Minister benoemt de secretaris van de commissie.

9. Onze Minister kan in overeenstemming met Onze Ministers van Economische Zaken en van Landbouw en Visserij aan de commissie adviseurs toevoegen.

10. De commissie houdt zich bezig met onderwerpen die zowel eet- en drinkwaren als andere roerende zaken betreffen. De commissie stelt een tweetal afdelingen in van elk ten hoogste 15 van de in het vijfde lid bedoelde leden, waarbij één afdeling zich bezighoudt met onderwerpen betreffende eet- en drinkwaren, en één afdeling zich bezighoudt met onderwerpen betreffende andere roerende zaken. De commissie machtigt de afdelingen namens haar het in het tweede lid bedoelde advies uit te brengen. De voorzitter, onderscheidenlijk de secretaris van de commissie zijn tevens voorzitter, onderscheidenlijk secretaris van de afdelingen.

11. De commissie kan subcommissies instellen. De commissie kan personen die geen lid zijn, uitnodigen in een subcommissie zitting te nemen.

12. De commissie, de afdelingen en de subcommissies kunnen ten aanzien van bepaalde onderwerpen deskundigen horen.

13. Alvorens een advies uit te brengen hoort de commissie de producenten, hoofdbedrijfschappen en bedrijfschappen, welke naar haar oordeel bij het onderwerp van het advies in belangrijke mate betrokken zijn. De commissie kan andere organisaties horen, welke naar haar oordeel bij het onderwerp van het advies in belangrijke mate betrokken zijn. De commissie legt met haar advies de adviezen van de in de eerste en tweede volzin bedoelde organisaties over.

14. Onze Minister en Onze Ministers van Economische Zaken en van Landbouw en Visserij wijzen vertegenwoordigers aan, die de vergaderingen van de commissie, de afdelingen en de subcommissies kunnen bijwonen. Zij hebben in deze vergaderingen een raadgevende stem.

15. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot de samenstelling en de werkwijze van de commissie, de afdelingen en de subcommissies en de benoeming, de schorsing en het ontslag van de leden en adviseurs.

Artikel 25

1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze wet bepaalde zijn belast:
 - a. de door Onze Minister daartoe aangewezen ambtenaren;
 - b. de door Onze Minister van Economische Zaken, door Onze Minister van Landbouw en Visserij, of door Onze Minister van Financiën daartoe aangewezen ambtenaren.
2. Met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens verordeningen van een produkt-, hoofdbedrijf- of een bedrijfsschap, als bedoeld in artikel 93 van de Wet op de Bedrijfsorganisatie, voor zover deze betrekking hebben op waren, zijn belast de ambtenaren, bedoeld in het eerste lid.
3. Onze Minister regelt in overeenstemming met Onze betrokken Ministers de taakverdeling tussen de ambtenaren, behorende tot de onderscheidene in het eerste en tweede lid bedoelde categorieën.

Artikel 26

1. De krachtens artikel 25 aangewezen ambtenaren zijn bevoegd waren en al hetgeen voor waren als hulpmiddel dient, aan een onderzoek ter plaatse te onderwerpen of mede te nemen om deze zaken elders aan een onderzoek te doen onderwerpen, een en ander voor zover dit redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is. Ten behoeve van zodanig onderzoek kunnen zij verpakkingen openen, dan wel vorderen dat verpakkingen worden geopend.
2. Voor elke onderzochte zaak wordt aan de betrokkene op diens verzoek een vergoeding gegeven ter grootte van het bedrag waarmee haar verkoopwaarde ten gevolge van het onderzoek is verminderd.
3. Indien het onderzoek geschiedt aan een monster van de waar, neemt de ambtenaar, op verzoek van hem in wiens bezit de waar is, een tweede monster, dat hij verpakt en verzegeld in diens bezit laat. Met betrekking tot vloeibare waar geeft hij aan dat verzoek slechts gevolg indien hem een voorwerp, geschikt om deze waar in te doen en te verzegelen, wordt verstrekt.
4. Onze Minister kan in overeenstemming met Onze Ministers van Economische Zaken en van Landbouw en Visserij ten aanzien van de toepassing van het bepaalde in het eerste, tweede en derde lid regels stellen.

Artikel 27

1. De krachtens artikel 25 aangewezen ambtenaren zijn bevoegd vervoermiddelen op hun lading en de met de aard van de lading verband houdende hulpmiddelen te onderzoeken, voor zover dit redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is. Zij kunnen daartoe van de bestuurder vorderen zijn vervoermiddel te doen stilhouden, als ook het vervoermiddel naar een door hen aangewezen plaats over te brengen.
2. Teneinde het in artikel 25 bedoelde toezicht uit te oefenen, worden vorderingen als in het vorige lid omschreven slechts gedaan, indien het toezicht niet op een andere wijze doelmatig kan worden uitgeoefend.
3. De vordering tot het doen stilhouden geschiedt overeenkomstig door Onze Minister in overeenstemming met Onze Minister van Justitie en met Onze andere Ministers, wie het aangaat, te geven voorschriften.

Artikel 28

De krachtens artikel 25 aangewezen ambtenaren zijn bevoegd inzage te verlangen en afschrift te nemen van boeken en andere zakelijke bescheiden, waarvan kennisneming redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is.

Artikel 29

1. De krachtens artikel 25 aangewezen ambtenaren zijn bevoegd met hun apparatuur alle plaatsen te betreden, voor zover dit redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is. Zo nodig verschaffen zij zich toegang met behulp van de sterke arm.

2. Met betrekking tot woningen strekt de in het eerste lid bedoelde bevoegdheid slechts tot het zich begeven naar en het betreden van in de woning aanwezige bedrijfsruimten.

3. De artikelen 120 tot en met 123 van het Wetboek van Strafvordering zijn ten aanzien van de in het eerste lid bedoelde ambtenaren van overeenkomstige toepassing.

Artikel 30

De krachtens artikel 25 aangewezen ambtenaren zijn bevoegd zich door personen die daartoe door hen zijn aangewezen, te doen vergezellen, voor zover dit redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is.

Artikel 31

1. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald, dat, ingeval aan artikel 10 toepassing is gegeven of in andere bij die maatregel aangewezen categorieën van gevallen, de krachtens artikel 25 aangewezen ambtenaren volgens bij of krachtens die maatregel gestelde regels aan de hand van een onderzoek van een deel, dat als steekproef is genomen uit een bij die maatregel omschreven groep of partij waren, kunnen vaststellen of die groep of partij voldoet aan de bij die maatregel aangewezen eisen of voorschriften, gesteld krachtens de artikelen 4 tot en met 9.

2. Bij een maatregel als bedoeld in het eerste lid worden in ieder geval regels gegeven omtrent de grootte van de steekproef, de maatstaven aan de hand waarvan de uitslag van het onderzoek van de steekproef als gunstig of ongunstig voor de betrokken groep of partij wordt aangemerkt, en omtrent de mededeling van de voor de betrokken groep of partij vastgestelde uitslag van het onderzoek dat met toepassing van het krachtens het eerste lid bepaalde is verricht, aan degene die bij het nemen van de steekproef alle tot die steekproef behorende waren onder zich had, en omtrent de wijze waarop die mededeling wordt gedaan.

3. Bij een maatregel als in het eerste lid bedoeld kunnen tevens regels worden gesteld:

a. omtrent de openbaarmaking van de voor de betrokken groep van waren vastgestelde uitslag van een onderzoek, dat met toepassing van het krachtens het eerste lid bepaalde is verricht;

b. inhoudende, dat het degene die bij het nemen van de steekproef alle tot die steekproef behorende waren onder zich had, is verboden nadat die steekproef is genomen, waren, behorende tot de krachtens het eerste lid omschreven groep of partij, waartoe de steekproef behoort, te verhandelen, zolang hem de in het tweede lid bedoelde mededeling niet is gedaan.

4. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald, dat, ingeval met toepassing van het krachtens het eerste lid bepaalde wordt vastgesteld, dat de betrokken groep of partij waren niet aan de bij die maatregel aangewezen eisen of voorschriften, bedoeld in het eerste lid voldoet:

- a. volgens bij die maatregel gestelde regels aan de betrokkene of betrokkenen de gelegenheid wordt geboden om tegenbewijs te leveren;
- b. de desbetreffende groep, partij of een deel van die groep of partij niet mag worden verhandeld, dan wel niet mag worden verhandeld alvorens ten aanzien van die groep of partij of dat deel van die groep of partij de maatregelen zijn genomen die bij algemene maatregel van bestuur zijn voorgeschreven.

Artikel 32

1. Ieder is verplicht aan de krachtens artikel 25 aangewezen ambtenaren desgevraagd alle medewerking te verlenen en alle inlichtingen te verstrekken, die zij redelijkerwijs bij de vervulling van hun taak behoeven. Wanneer de verplichting tot medewerking in onvoldoende mate wordt nageleefd kunnen zij op kosten van de nalatige de nodige maatregelen treffen.

2. Zij die uit hoofde van hun stand, beroep of ambt tot geheimhouding verplicht zijn, kunnen zich van het verlenen van inzage van bescheiden of geven van inlichtingen verschonen, doch uitsluitend voor zover hun geheimhoudingsplicht zich daartoe uitstrekt.

Artikel 33

Een ieder die betrokken is bij de uitvoering van deze wet en daarbij de beschikking krijgt over gegevens waarvan hij het vertrouwelijk karakter kent of redelijkerwijs moet vermoeden, en voor wie niet reeds uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift ter zake van die gegevens een geheimhoudingsplicht geldt, is verplicht tot geheimhouding daarvan, behoudens voor zover enig ander wettelijk voorschrift hem tot bekendmaking verplicht of uit zijn taak bij de uitvoering van deze wet de noodzaak tot bekendmaking voortvloeit.

Artikel 34

1. De voordracht voor een algemene maatregel van bestuur krachtens deze wet wordt Ons gedaan door Onze Minister in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken. Indien zodanige maatregel evenwel geheel of grotendeels regels inhoudt in het belang van de eerlijkheid in de handel of de goede voorlichting omtrent waren, wordt de voordracht Ons gedaan door Onze Minister en Onze Minister van Economische Zaken gezamenlijk.

2. Indien een algemene maatregel van bestuur krachtens deze wet regels inhoudt met betrekking tot produkten van de landbouw of de visserij wordt de voordracht Ons voorts gedaan in overeenstemming met Onze Minister van Landbouw en Visserij.

Artikel 35

Besluiten krachtens artikel 2, krachtens of met overeenkomstige toepassing van artikel 5, tweede lid, krachtens artikel 7, eerste lid, goedkeuring betreffende, of derde lid, krachtens toepassing van artikel 14, krachtens artikel 15, krachtens artikel 16, eerste lid, vrijstelling betreffende, krachtens artikel 16, tweede lid, derde volzin, of derde lid, tweede volzin, krachtens artikel 17, vierde lid, krachtens toepassing van artikel 22, eerste lid, onder a, of krachtens artikel 25, 26, vierde lid, of 27 worden in de Nederlandse Staatscourant bekend gemaakt.

Artikel 36

Deze wet kan worden aangehaald als: Warenwet.